

[Jørgen Jørgensen.]

lig. Der spørges her, om Obligationsejerne skal give Afkald paa en halv Procent i Rente, om Aktionæerne i Selskaber, der giver et stort Overskud, skal betale et Bidrag til Lettelse af Landbrugets Rentebyrde, om de Folk, der har Kapital, skal yde et Vederlag for, at man gennem en Række Foranstaltninger sikrer denne Kapital. Deroverfor stiller det ærede Medlem Hr. Krag Forbrugerne i al Almindelighed, hvad enten de er rige eller fattige; selv om de er Aldersrentnydere eller Folk, der er slaæet ud af deres Erhverv, skal de deltage i den Betaling, der er nødvendig for at øge Landbrugets Rentabilitet. Jeg tror, det ærede Medlem vil faa vanskeligt ved at faa Tilslutning til denne Opfattelse, at man skal fordyre de vigtigste Livsfornødenheder her i Landet, for at Kapitalen inden for de Omraader, jeg har nævnt, skal komme til at yde et mindre Bidrag til Landbrugets Rentabilitet.

Det ærede Medlem siger, at den Lettelse, der her er Tale om, batter saa lidt. Ja, men den Lettelse i Rentebyrden, der her gives, kommer de Landmænd til gode, der har mest Brug for den, den kommer de virkelig gældsbelastede Landmænd til gode, de Landmænd, hvis Eksistens er truet. Derfor virker det Beløb, der her bruges til Rentenedsættelse, med langt større Styrke, end det samme Beløb vilde gøre, hvis det blev fordelt til samtlige Landbrugere. En Forhøjelse af Varepriserne, som skal kunne gøre det muligt for den Mand, hvis Økonomi i Dag er truet, at klare sig, maa naturligvis være meget, meget stor, og den vil komme alle Landmænd til gode uden Hensyn til deres Økonomi.

Naar det ærede Medlem derefter spørger: Hvad siger Landbruget til dette Forslag? saa vil jeg for det første sige, at Landbruget først af alle har krævet Indlaansrenten sat ned til 2½ pCt. Landbruget har i stærkere og stærkere Grad gennem sine Organisationer krævet netop Gældsspørgsmaalet taget op, Landbrugets Mænd, der sidder i Gældskommissionen, de kyndigste paa dette Omraade, Landbruget har, er gaaet ind for dette Synspunkt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil faa let ved ude i Landbefolkningen at rejse en Stemning imod de Synspunkter, som Mænd som Forstander Overgaard og Professor O. H. Larsen er gaaet ind for, Synspunkter, som i væsentlig Grad bygger paa, hvad Landbrugets Organisationer igennem Aar har krævet. Landbruget har i stedse stigende Grad stillet Gældsspørgsmaalet op som det vigtigste Spørgsmaal, det, der skulde løses

først, før andre Foranstaltninger kunde gennemføres. Jeg troede, at det ærede Medlem i denne Sommer havde haft saa megen Forbindelse med Landbrugets Mænd, at han var klar over, hvor Landbruget stod.

Oluf Pedersen: Jeg tillod mig før at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, som jo har fremsat dette Lovforslag, og jeg kan kun beklage, at den højtærede Minister har været fraværende. Der er derfor ikke kommet noget Svar. Dog har den højtærede Landbrugsminister kredset om det, jeg var inde paa. Den højtærede Minister har ikke just sagt, at han var klar over, at de gennemførte Ordninger var daarlige, at de ikke har givet det ventede Resultat, men han har dog indirekte indrømmet det ved at afvise den Videreførelse deraf, som det ærede Medlem Hr. Krag krævede. Det betyder altid noget, at man ikke vil gaa videre, end man er gaaet med den Slags Foranstaltninger. Man er ogsaa ganske afgjort kommet mere end langt nok ud.

Men jeg havde tænkt mig, at naar den højtærede Statsminister ikke var til Stede, var der en af de øvrige Ministre, der kunde svare paa de Spørgsmaal, der blev stillet, at altsaa Statsministeren, naar han ikke kunde være her, havde sikret sig en Stedfortræder. Men man kan aabenbart ikke vente at faa Svar.

Det ærede Medlem Hr. Krag vendte sig ret spydigt imod Det radikale Venstre i Anledning af den Planøkonomi, den Socialisme, som han mente de var inde i. Men han gjorde det, efter at han lige forud havde krævet gennemført en Udvidelse af alle de mange Ordninger, der er gennemført. Jeg maa sige, at det var mig en Overraskelse, for det kan dog ikke være det ærede Medlem Hr. Krag ubekendt, højt begavet og dygtig som han er, at i det Parti, hvis Formand han er, vender man sig i sit Program direkte mod det Krav, som det ærede Medlem Hr. Krag her staar og reklamerer med. Det er mærkeligt, at man ude i Landet agiterer for Tilslutning paa et Program, som man herinde fuldstændig løber fra. Det er jo falsk Reklame, det kan man da vel ikke fortsætte med. Det er da givet, at det er ganske urimeligt at tale om Liberalisme i Forbindelse med den Række Statsindgreb, man her stiller Krav om; de to Ting hører slet ikke sammen. Det ærede Medlem maa dog vide en lille Smule om, hvad Liberalisme er. (Krag: Ja, men De ved ingenting, kan jeg høre!). Ja, hvis det skal være et